

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2025, č. j. 2 Az 33/2024-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce pochází z Moldavska a v České republice požádal o mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný mu ji neudělil v žádné formě (podle § 12–14b zákona o azylu) rozhodnutím ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-517/ZA-ZA11-K12-2024. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (**stěžovatel**) se obrátil na Nejvyšší správní soud s kasační stížností. V ní shrnuje předchozí průběh řízení a opakuje postup žalovaného při podání žádosti. Uvádí, že závěry napadeného rozsudku nemají dostatečné podklady ve spise a je i nepřezkoumatelný. Městský soud ignoroval skutková zjištění, některé dokonce nemístně zlehčoval. Stěžovatel měl dostat mezinárodní ochranu, už před žalovaným jasně prezentoval obavy z návratu do Moldavska. Panuje tam katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, je nebezpečné pro civilisty a je v přímém ohrožení vzhledem k invazi Ruska na Ukrajinu. Poukazuje na Podněstří, ve kterém je situace podobná jako na Ukrajině, od začátku sousední války v něm došlo ke střelbě a sérii explozí u státních budov a rozhlasových vysílačů.

[3] **Žalovaný** ve vyjádření uvedl, že trvá na tom, co bylo uvedeno v jeho rozhodnutí. Zjistil dostatečně skutkový stav, vycházel z relevantních podkladů, zabýval se podrobně

všemi tvrzeními stěžovatele. Odůvodnění bylo podrobné, dostatečně jasné, srozumitelné a v souladu s právem. Ztotožňuje se s obsahem napadeného rozsudku. V podrobnostech se odkázal na své vyjádření k žalobě, na své rozhodnutí i na napadený rozsudek.

[4] **Nejvyšší správní soud** se zabýval nejprve přijatelností kasační stížnosti (v dané věci rozhodovala u městského soudu samosoudkyně). Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, je třeba ji odmítnout pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pro věcný přezkum by bylo nutné, aby řešená právní otázka měla přesah nad rámec konkrétního případu z důvodu 1) neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury nebo 2) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Žádná z těchto podmínek zde splněná není a kasační stížnost je nepřijatelná. Lze dodat, že stěžovatelem uplatněná kasační argumentace je pro svoji obecnost na samé hranici přípustnosti. Nelze ostatně ani přehlédnout, že samotná kasační argumentace je téměř identická s textem kasační stížnosti ve věci jiného stěžovatele zastoupeného týměž zástupcem (viz usnesení NSS ze dne 23. 5. 2025, č. j. 10 Azs 75/2025-29).

[6] Argumentace stěžovatele svým obsahem předně míří na nedostatky odůvodnění napadeného rozsudku. Judikatura NSS již podrobně vymezila kritéria nepřezkoumatelnosti rozsudku pro nedostatečné zdůvodnění. Za nepřezkoumatelný bude považován rozsudek, ze kterého není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-75, obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06). V projednávané věci však městský soud vzal v potaz všechny relevantní skutečnosti a argumenty a s těmito se dostatečně vypořádal a své závěry řádně zdůvodnil.

[7] I u další argumentace stěžovatele nezbyvá než odkázat na konstantní judikaturu kasačního soudu. Z rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, vyplývá, že důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Zatímco žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, a ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, dále usnesení ze dne 1. 4. 2020, č. j. 1 Azs 501/2020-31, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020-33). V souladu s konstantní judikaturou také nejsou ekonomické důvody relevantní důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60, či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021-36).

pokračování

[8] Městský soud v napadeném rozsudku shrnul relevantní skutkové okolnosti, včetně těch, které stěžovatel zopakoval v kasační stížnosti. Stěžovatel nijak nekonkretizoval, která skutková zjištění žalovaný nesprávně vyhodnotil, nebo jsou neúplná či nesprávná, ani proč jsou shromážděné podklady nedostatečné (ani v kasační stížnosti stěžovatel nic konkrétního neuvedl). Městský soud vysvětlil, že žalovaný podrobně zdůvodnil, proč není v případě stěžovatele dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. Zopakoval, že bezpečnostní situace v Moldavské republice je stabilizována, a to včetně oblasti Podněstří (odkud však stěžovatel nepochází, a proto ho neohrožují tamní incidenty) (bod 21 napadeného rozsudku). Takovým důvodem nemůže být ani samotná špatná ekonomická situace v zemi původu, k čemuž městský soud opět uvedl přílehlavou judikaturu (bod 20 napadeného rozsudku). Ze zpráv o zemi původu stěžovatele neplyne, že by se množily násilné trestné činy a byla porušována lidská práva. Stěžovatelovy obavy o rozšíření ruské agrese do Moldavska jsou předčasné a v tuto chvíli nepodložené (bod 24 napadeného rozsudku).

[9] Městský soud proto vystavěl svůj rozsudek v souladu se zákonem, na závěrech výše citované ustálené judikatury, kterou následoval a nijak z jejich mezí nevybočil. Nejvyšší správní soud ani neshledal potřebu se od těchto závěrů nyní odchýlit.

[10] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[11] Co se týká nákladů řízení, pak odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost je na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti druhem zjednodušeného věcného přezkumu rozhodnutí krajského soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, bod 18). Stěžovatel v řízení úspěch neměl a nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu